

9 Og da Jesus kom ind til området af Cæsarea Filippi, spurgte han sine disciple, og sagde, Hvem siger mennesker at jeg, Menneskesønnen, er? Og de sagde, nogle siger Johannes Døber, nogle Elias, og andre Jeremias, eller en af profeterne. Han sagde til dem, Men hvem siger I at jeg er? Og Simon Peter svarede og sagde, Du er det Kristus, den levende Guds Søn. Og Jesus svarede og sagde til ham, Velsignede er du, Simon Barjonas, for det har kød og blod ikke åbenbaret for dig, men min Fader der er i Himlen. Og jeg siger til dig også at du er Peter. Og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og helvedes porte skal ikke få overhånd mod den. Og jeg vil give til dig nøglerne af Himlenes rige, og hvad som helst du skal binder på jorden skal være bundet i Himlen, og hvad som helst du skal løser på jorden skal være løst i Himlen. Derefter befalt han sine disciple at de skulle fortælle ingen om at han var Jesus, det Kristus.

² Fra da af begyndte Jesus at vise for sine disciple at han skal gå til Jerusalem, og lide meget af de ældste, og ypperstepræsterne, og skriffkloge, og slås ihjel, og opstå på den tredje dag. Da tog Peter ham og begyndte at iretsætte ham, ved at sige, Være det langt fra dig, Herre. Sådant skal ikke gøres mod dig. Men han vendte sig om og sagde til Peter, Vig bag mig, Satan. Du er fornærmelse for mig, for du skatte ikke den der er af Guds, men den som er af mennesker.

³ Derefter sagde Jesus til sine disciple, Hvis nogen vil følge efter mig, så lad ham fornægte sig selv, og tage sit kors op, og følge mig. Og nu, for en mand at tage op sin kors er at nægte sig selv fra alle ugudlighed, og fra hver jordiske begær, og at holder mine befalinger. Brud ikke mine befaling for at frelse jeres liv, for hvem som helst vil frelse sit liv in denne verden skal miste det i den kommende verden. Og hvem som helst mister sit liv i denne verden, for mit skyld, skal finde det i den kommende verden. Derfor, svigte verden og frelse jeres sjæle. For hvad genvist det et menneske at genvinst hele verden og miste sit egen sjæl? Eller hvad skal et menneske give som vederlag for sit sjæl? For Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighed, med sine engle, og da vil han gengælde enhver efter hans gerninger. Sandelig siger jeg til jer, er der nogle stående her der skal ikke smage af døden indtil de ser Menneskesønnen komme i sit rige.

⁴ Og seks dage efter, tog Jesus Peter, Jakob, og hans broder Johannes, og førte dem op ind i et højt bjerg alene, og blev forvandlet for øjnene af dem. Og hans ansigt skinnede som solen og hans klæder blev hvide som lyset. Og se, viste Moses og Elias sig for dem og talte med ham. Da svarede Peter og sagde til Jesus, Herre, det er godt for os at være her. Hvis du er villige, lad os bygger tre tabernakle her: én for dig, én for Moses, og én for Elias. Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem. Og se, en røst ud af skyen, som sadde, Det er min Elskede Søn, i hvem jeg er velbehagelig; hør ham. Og da disciplene hørte røsten, faldt de ned på deres ansigt og blev alvorligt bange. Og Jesus kom og rørte ved dem, og sagde, Rejs jer, og frygt ikke. Og da de løftede deres øjne, så de ingen mennesker kun Jesus alene.

⁵ Og mens de gik ned fra bjerget, befalet Jesus dem, ved at sige, Fortæl synet til ingen indtil Menneskesønnen er opstået fra de døde. Og spurgte hans disciple ham, ved at sige, Hvorfor da sige de skriffkloge at Elias først skal komme? Og Jesus svarede og sagde til dem,

Elias sandelig skal første komme og genoprette alt, som profeterne har skrevet. Og igen jeg siger til jer at Elias har allerede kommet – andgående hvem der er skrevet om: Se, sender jeg mine budbringer, og han skal forberede vejen foran mig - og de kendte ham ikke, og har gjorde med ham hvad som helst de ønsket. Ligeså skal også Menneskesønnen lide af dem. Men jeg siger til jer, hvem er Elias? Se, den er Elias: hvem jeg sender til at forberede vejen foran mig. Da forstod disciplene at han talte til dem om Johannes Døber, og også om en anden som skulle kom og genoprette alt, som det står skrevet af profeterne.

⁶ Og da de har kom til skaren, kom en mand hen til ham, og faldt på knæ for ham og sagde, Herre, har barmhjertighed over min søn, for han er sindsyg og alvorlig plaget, for han mange gang falder ind i ilden og mange gang ind i vandet. Og jeg bragt ham til dine disciple og de kunne ikke helbrede ham. Da svarede Jesus og sagde, O troløse og pervers generation, hvor længe skal jeg være hos jer? Hvor længe skal jeg bære med jer? Bringe ham her til mig. Og Jesus irettesatte djævelen og han fór ud af ham. Og barnet blev helbredt fra den samme time.

⁷ Derefter kom disciplene til Jesus alene, og sagde, Hvorfor kunne vi ikke kaste ham ud? Og Jesus sagde til dem, På grund af jeres vantro. For sandelig siger jeg til jer, Hvis I har tro som et enkelt sennepsfrø, skal I sige til dette bjerg, Flyt dig til dette sted - og det skal flytte sig; og intet skal være umuligt for jer. Alligevel, den slags går ikke ud kun ved bøn og faste.

⁸ Og mens de overholdt i Galilæa, sagde Jesus til dem, Menneskesønnen skal forrådes ind i menneskers hænder, og de skal slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå. Og de blev meget sørgelig.

⁹ Og da de har kom til Kapernaum, de der opkræve hyldest kom til Peter og sagde, Betaler jeres mester ikke hyldest? Han sagde, Ja. Og da han kom ind i huset, iretsætte Jesus ham, ved at sige, Hvad tænker du, Simon? Af hvem opkræver jordens konger told eller hyldest? Af deres egen børn eller af fremmede? Peter sagde til ham, Af fremmede. Jesus sagde til ham, Så er børnene fri. Uanset, for at vi ikke skal fornærme dem, gå ned til søen, og kast en krog ud, og tag op den første fisk der kom op. Og når du åbner hans mund, skal du finde en stykke penge. Tag den, og giv til dem den for mig og dig.

¹⁰ På den samme tidspunkt kom disciplene til Jesus, og sagde, Hvem er den største i Himlenes rige? Og Jesus kaldte et lille barn til sig, og sad ham midt iblandt dem, og sagde, Sandelig siger jeg til jer, medmindre I er blev omvendte og bliver som lille børn, kommer I slet ikke ind i Himlenes rige. Hvem som helst derfor skal ydmyger sig som dette lille barn, er den samme største i Himlenes rige. Og hvem som helst skal modtage sådan et lille barn i mit navn, modtager mig. Men hvem som helst skal overtræde en af disse små som holder overbevisning på mig, ville det være bedre for ham at en møllesten blev hængt om hans halsen og han blive druknede i søens dyb.

¹¹ Ve til verden på grund af overtrædelser, for det skal være at overtrædelser komme, men ve til det menneske af hvem overtrædelser kommer. Derfor, hvis din hånd eller dine fod overtræde dig, hug den af og kast den fra dig selv, for det er bedre for dig at gå ind til liv lam

eller lemlæstet, hellere end med to hænder eller to fødder at kastes ind i Altidvarig ild. Og hvis dit øje overtræde dig, plukke det ud og kast det fra dig selv. Det er bedre for dig at gå ind til liv med ét øje, hellere end med at have to øjne til at kastes ind i helvedes ild. Og et menneskers hånd er sin ven, og hans fod også. Og et menneskers øje er de af hans egen husstand.

¹² Se til at I ikke foragte en af disse små, for jeg siger til jer at i Himlen deres engle ser altid min Faders ansigt der er i Himlen. For Menneskesønnen har kommet for at frelse det der var fortabte og for at kalde syndere til omvendelse, men dem små ikke har brug for omvendelse, og jeg vil frelse dem. Hvad tænke I? Hvis en mand har hundrede får, og ét af dem farer vild, lader ham så ikke de nioghalvfems, og går ind i bjergene, og søger efter det vildfarne? Og hvis det ske at han finder den, sandelig jeg siger til jer, han glæder sig mere over det der var fortabte end over de nioghalvfems der ikke går for vild. Således, er det ikke jeres Fader der er i Himlens vilje at én af disse små skulle forsvinde.

¹³ I øvrigt, hvis din broder skal overtræde imod dig, gå og fortæl ham om hans skyld mellem ham og dig alene. Og hvis han hører dig, har du fået din broder. Men hvis han hører dig ikke, så tag med dig én eller to mere, for at i to eller tre vidners mund enhver ord må være etableret. Og hvis han forsømmer at hører dem, fortæl det til kirken. Men hvis han forsømmer at hører kirken, lad ham være i dine øjne som en hedensk mand og en tolder.

¹⁴ Sandelig siger jeg til jer, hvad som helst I skal binder på jorden skal være bundet i Himlen, og hvad som helst I skal løser på jorden skal være løst i Himlen. Igen, jeg siger til jer at hvis to af jer skal her på jorden bliver enige om noget at de skulle bede om det, at de må ikke bed uret, det skal gøres for dem af min Fader der er i Himlen; for hvor to eller tre er samlet sammen i mit navn, dér er jeg iblandt dem.

¹⁵ Derefter kom Peter til ham og sagde, Herre, hvor ofte skal min broder synd mod mig, og jeg tilgive ham? Indtil syv gange? Jesus sagde til ham, Jeg siger til dig, ikke indtil syv gange, men, indtil halvfjerds ganget med syv. Derfor er Himlenes rige sammenlignet til en bestemt konge der ville gøre regnskab af sine tjenere; og da han begyndte på regnskaberne, blev en bragt til ham der skyldte ti tusind talenter for ham. Men for så vidt som han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre at han skulle sælges, og hans kone, og børn, og alt hvad han ejede, og betaling foretages. Og tjeneren bønfuldt ham, ved at sige, Herre, være tålmodige med mig, og jeg skal betale dig alt. Da blev den tjeners herre bevæget af medfølelse, og løsladt ham, og eftergav ham gælden. Tjeneren derfor faldt ned og tilbede ham.

¹⁶ Men den samme tjener gik ud og fandt en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han lagde hænderne på ham og greb ham på struben, og sagde, Betal mig hvad du skylder. Og hans medtjener faldt ned for hans fodder og bønfuldt ham, ved at sige, Være tålmodige med mig, og jeg skal betale dig alt. Og det ville han ikke, men gik og kaste ham ind i fængsel indtil han skal betal gælden.

¹⁷ Så da hans medtjenere så hvad der var sket, blev de meget sørgelig, og kom og fortælte til deres herre alt hvad der var sket. Da hans herre, efter at han havde kaldte ham, sagde til ham, O du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig fordi du ønsket mig det. Skulle du

ikke også havde haft medfølelse over din medtjener, ligesom jeg havde medlidgenhed over dig? Og hans herre blev vred, og overlod ham til torturerne indtil han skal betal alt der skyldtes for ham. Sådan skal også min Himmelske Fader gøre med jer, hvis I ikke af hjertet tilgiver hver sin broder deres overtrædelser.

¹⁸ Og det sket, da Jesus var færdig med denne ord, forlod han fra Galilæa og kom ind til Judæas grænserne videre for Jordan. Og store skarer fulgte ham, og mange blev overbevist på ham, og han helbredte dem dér.

¹⁹ Farisæerne også kom til ham, og prøve ham, og sagde til ham, Er det lovligt for en mand at skille sig fra sin hustru af enhver grund? Og han svarede og sagde til dem, Har I ikke læst at han som skabte mennesker i begyndelsen skabte ham hankøn og hunkøn, og sagde, For sådan skal en mand forlade sin fader og moder, og skal binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød? Derfor, er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud derfor har sammenføjjet, lad ingen menneske adskille. De sige til ham, Hvorfor så befalte Moses at give et skilsmissebrev og at sætte hende bort? Han sagde til dem, Moses, på grund af jeres hårdhertighed, tillod jer at skille jer fra jeres hustru, men fra begyndelsen var det ikke sådan. Og jeg siger til jer, Hvem som helst skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt, og skal gifte sig med en anden, begår ægteskabsbrud. Og hvem som helst gifte sig med hende som er afskilt begår ægteskabsbrud.

²⁰ Hans disciple sagde til ham, Hvis mandens sag skulle være sådan med en hustru, er det ikke god at gifte sig. Men han sagde til dem, Alle kan ikke modtage denne ord. Det er ikke for dem undtagen hvem det er givet. For der er noget eunuker der blev født sådan fra deres moders liv. Og der er noget eunuker som var gjort eunuker af mennesker. Og der er eunuker der har gjort sig selv eunuker for Himlenes rige skyld. Han der er i stand til at modtage, lad ham modtage min ord.

²¹ Derefter blev bragt til ham lille børn, for at han skulle sætte hænderne på dem og bede. Og disciplene irretsætte dem, ved at sige, Der er ingen behøve for det, for Jesus har sagt sådan skal frelses. Men Jesus sagde, Tillade lille børn at komme til mig og ikke forbyde dem, for af hvem er Himlenes rige. Og han lagde hænderne på dem og gik derfra.

²² Og se, en kom og sagde til ham, God Mester, hvad godt skal jeg gøre, for at jeg må have evigt liv? Og han sagde til ham, Hvorfor kalder du mig gode? Der er ingen gode kun en – den er Gud. Men hvis du vil gå ind til livet, holder befalingerne. Han sagde til ham, Hvilke? Jesus sagde, Du skal ikke slå ihjel. Du skal ikke begå ægteskabsbrud. Du skal ikke stjæle. Du skal ikke vidne falsk. Ær din fader og moder. Og du skal elske din næste som dig selv. Den unge mand sagde til ham, Alt det har jeg holdt fra mit unge op. Hvad mangler jeg endnu? Jesus sagde til ham, Hvis du vil være fuldkommen, gå sælg hvad du ejer og giv til de fattige, og du skal have skat i Himlene; og kom og følg mig. Men da den unge mand hørte denne ord, gik han sørelig bort, for han havde stor ejendele.

²³ Derefter Jesus sagde til sine disciple, Sandelig siger jeg til jer, at en rig mand skal vanskeligt komme ind i Himlenes rige. Og igen jeg siger til jer, det er lettere for en kamel at komme igennem det øje af en nåle end for en rig mand at komme ind i Guds rige. Da disciplene

hørte det, blev de meget forbløffet, og sagde, Hvem kan så blive frelst? Men Jesus så på deres tænkere og sagde til dem, Med mennesker, er det umuligt; men hvis de vil svigte alt for min skyld, med Gud hvad som helst jeg taler er muligt.

²⁴ Da svarede Peter og sagde til ham, Se, vi har svigte alt og fulgt dig. Hvad skal vi har derfor? Og Jesus sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer at I som har fulgt mig, i opstandelsen, når Menneskesønnen skal komme sæde på sin herligheds trone, skal også I sidde på tolv troner, og dømme Israels tolv stammer. Og enhver som har svigte hus, eller brødre, eller søstre, eller fader, eller moder, eller hustru, eller børn, eller lande, for mit navns skyld, skal får hundrede gange og skal arver altidvarig liv. Men mange af de første skal blive sidste, og de sidste, første.

²⁵ For Himlenes rige er ligesom en mand, en husbond, der gik ud tidligt om morgenen for at leje arbejdere ind til sin vingård. Og da han var blevet enig med arbejderne om en denar om dagen, sendte han dem ind til sin vingård. Og næsten den tredje time gik han ud og fandt andre der stå ledige på torvet, og sagde til dem, Gå også ind til vingården, og den som er ret, give jeg jer. Og de gik deres vej. Igen næsten den sjette og den niende time gik han ud og gjorde ligeledes. Og næsten den ellefte time gik han ud og fandt andre der stå ledige, og sagde til dem, Hvorfor stå I ledige her hele dagen? De sagde til ham, Fordi ingen har lejet os. Han sagde til dem, Gå også ind til vingården, og den som er ret, I skal få.

²⁶ Så da det blev aften, vingårdens herre sagde til sin forvalter, Kald arbejderne og give dem deres løn, begynder med de sidste til de første. Og de kom der begyndte næsten den ellefte time, fik hver mand en denar. Men da de første kom, antage de at de ville få mere. Og ligeså de fik hver mand en denar. Og da de havde fik en denar, murrer de over for husets mester, ved at sige, Disse sidste har kun arbejdet én time, og du har stillet dem lige med os der har båret dagens byrde og hede. Men han svarede en af dem og sagde, Ven, jeg gør dig ikke uret. Blev du ikke enig med mig om en denar? Tag din og gå din vej. Jeg vil give til den sidste det samme som til dig. Er det ikke lovlig for mig til at gøre hvad som helst jeg vil med mit egen? Er dit øje ondt fordi jeg er god? Så skal de sidste blive første, og de første, sidste. Og mange er kaldet, men få udvalgt.